

(شوناسی ژن لهکمه له شیعری پاییزه یاد دا) ... سه دیق سه عید وا ندزی

پانتایه کی گه وره له گوتاری شیعری کوردی و نه زموونی زربهی شاعیرانی ئمه، به تایبه تیش نهوانه ی شیعری ئیرتیکی ده نووسن، تهرخانه ب وهسف وجوانیه کانی ژن و به مه زنده ی خیان گوزارشتکردن له عشق و خه ویستییه کی وحی پاک و بگهرد، به هگه زه کی به رامبه ر. نه مه ش له که ی دهر باین و ئستاتیکای وشه و هماکردن له ئاستی فمدا. وهل کات به وردی ده چینه نه وگوتاری نه وشعیرانه و دیوه شاراوه کانیان دهرده خه یین، ئیدی ماسکی نه و خه ویستییه ساخته یه ده که ویت، که ئامانج لی به پله ی یه که م ده ستخه رکردنی زرتیرین نه به ناوی خه ویستی که دواچار به ترکردنی همه که کی زایه ندی و جهسته یی که تایی دت. نه م شوه تانینه ب نه وه گه زه، در ژبو وه وه ی نه وه قه هه ژه هاتی و پیاو سالاریه یه که تاکی ژه هاتی به گشتی و له نه ویشیاندا به شک له پیاوی کوردی به تایبه تی پ ده ناسر نه وه. نه قیه ت که له زرکاتدا هه چ په شکه وتن و زه مهن و شوین و کلتووری جیاواز و روئیای جیاواز، ناتوانن بیگه ن. چونکه نه وه ند هگی به ناخی تاکه کانداجووه وب ته به شک له شوناسی بوونیان له ئاستی هزری و جهسته یی. به یه سه یر نییه کات ده بینین پیاوی کورد دوا ی نه وه ی به ماوه یه کی زریش له نه وکلتووری خه رئاوا ده ژیت، که چی دیدی به ژن له وسنووره ت نه په یوه که ئامراز که به ترکردنی پیاو. به گومان نک لی له وه نا کر ت همه که کان به شک کن له وپ دا ویستییه فسی لژی و جهسته ییانه ی خوا به مر قی داوه. به ام دواچاره موو شت که نییه.

مر ق و رای جهسته، وح و بوونه. ئافرهت و رای جوانیه کانی سنگ و مه مک و جهسته و له ش و لار که به رده وام له ووبه ری هونه ری گه رانی و ت کهستی نه ده بی گو بیستی ده بین، نه وا له پش هه موو نهوانه وه مر قه. به یه به رله وه ی سنگی بینین، ده به نه وه مان له به رچاو به ت که مر ق که ده بینین. که وه ک مر قیش بینیمان، ئیدی له ره وه نه و ت که یشتنه یه کسانه یخوازه مان به دروست ده به ت. نه و یه کسانه یخوازه ی که ده به له سه ره موو ئاسته کانی ژیانمان له نه ویشیاندا نه ده بیات وهونه ر ئاماده یی هه به ت. له ت کهستی به شک له شاعیره پیاوه کانی نه مه دا، نه وه زره یه کسانه یخوازییه نه ک هه ری پوازه بگره به شک وه یه ک له شک وه کان

ده قى شيعره كان گوزارشت له نـرسالارى و ههـوـدان بـ داگيرکردنى ژن دهـکـهـن. زمان لهـودهـقـانهـدا ههـگـرى ئهـوزمانه نـرسـالاريهـيهـيه که لهـگهـى گوزارشتکردنه کانييه وه زـربه ئاسانى، بـ هـيچ بـيرکردنه وه و گرـ و گـگـگـگـ دهـيناـسـينه وه. که سهـره تايـتـرين هـماکانى ناسينه وه شى لهـفهـرمان به سهـرکردنه وه خـى دهـرده خات. که مهـه شيعرى (پايـزه يادى) سهـرکهـوت رهـسـول، ههـگـرى ئهـو زمان و تـوانـينهـيه، که له سهـره وه ئاـماـژه مان پـکرد. له وشيعرانهـدا، که شيعرى ئـمانسى و لـيرـيکـينه و شاعـير به مهـزندهى خـى له پـناو ژن و بـ ژنى نووسيوه، ههـمان ئهـوزمانه دهـبينـرت که ئهـويش زمانى نـرسـکه به رامبهـرم. له وشيعرانهـدا شاعـير وشهـکانى وهـک: (تـ نـازانى دهـمت داخهـ اـبـمـنـه پـت دهـمـ بافـرت کهـم کاوهـره) ئاراستهى ژن کردوه.

ههـبهـته گهـر ئهـو وشانه له چوارچـوهى ههـهـندى زمانهـوانى و وشهـسازى خـيان دهـريـانـبـنين و لهـوانگهـى مانا، ناوهـگـ و پهـيامى وشهـکان لـکـيان بـدهـينه وه، دهـزانـين ئهـو وشانه که رستهـى فـرکردن و فهـرمانکردن به سهـر به رامبهـره کانمان. فهـرمانکردنـيش دهـلالهـت له (دهـسهـ تاخـوازى- ههـژموونـ پاوانخـوازى نهـرجسيهـت) دهـکات. دهـکر پـرسـين شاعـير بـچى دهـت (دهـمت داخهـ اـبـمـنـه کاوهـره) که ههـمويان فهـرمانى داخـوازين و دهـچنهـخانهـى فهـرمان به سهـرکردنه وه؟ ياخود نـيشـانهـن بـ گهـورهـيى و بچـووکی. ئاخـ ئهـمه گوزارشت له بـ توانايى ژن ولاوازى و گوـپـنهـدانى ناکهـن؟ له کاتـکدا شاعـيرگوايه شيعرى بـژن و له پـناو ژن نووسيوه. ئهـمه له لايهـک، له لايهـکى تره وه ههـرله خودى دهـقهـکان ژن وهـک نـيشـانهـى (ههـخهـه تانـدن بـ وه فـايـى سهـرچاوهـى خـمـ مـتـيـقى کوشـتنـ) وچهـندىـن و نهـى تـريش و نا کراوه. شيعره کان به مهـزندهى شاعـير له پـناو ژن و جوانـيهـکانى ژن نووسراون. وهـلـ کاتـ به وردى سهـرنجـيان دهـدهـين دهـبينـ له وشيعرانه ژن تهـنها ئامـرسـکه له خـزمهـت پـاودا. خهـمى ژن تهـنها زايهـند و خهـياى سـکـسيه. له وشيعرانهـدا ژنـگـ دهـبينـ که خـاوهـنى شوناسى خـى نييه، بهـکـوهـگـرى ئهـو شوناسهـيه که شاعـير له وشيعرانهـدا داويه ته پـاى. شوناسـگـ که تـيايدا جگه له قـوـکردنه وهى جـياوازى هـگـهـزى و بهـکهـم تهـماشاکردنى تواناکانى ژن، هـيچ دهـلالهـتـکى دـيکهـيان نييه. هـنگه شيعره کان ههـگـرى گوـتارى دهـربـيـنى خـهـويستى بـ ژن بن. بهـام پرسه که لـرهـداکـ تايى نايهـت. بهـکو دهـست پـ دهـکات. که ئهـويش لهـو پهـيوه نـدييه جهـستهـيه خـى دهـبينـته وه که نـربهـم دهـبهـستـته وه.

شاعـير دهـت:-

دهـموت بـ من کهـس ههـيه له شهـوانى بهـسته له کا..

گهرمى ببهخش بهلشت..

دهكر بهرسين گهرمى بهخشين بهلش چ مانايهك دهگهيه نهت؟ بهتايبهتيش لهشهواندا؟ شاعيربه چى ئهوگهرمىيه له نهتاني بهستهلهكدا په نابهخش؟ دواتریش شاعيربه چى وحى ئهو گهرم ناکاتهوه بهخشهويستی و اواندنهوه به چى جهستهى گهرم دهکاتهوه؟ کهه موومان دهزانين جهسته گهرمکردنهوه چ مانايهكى له نهتوفهرهنگى کهملهگهى کوردی و بونیادی زمانهوانی زمانی کوردی ههيه. ئاخه مهخشهويستنه، يان سهيرکردنی ژنه تهنها لهيهك گهشنيگاوه که ئهويش جهسته و لهش و لاريهتي. ئاياژن بهتايبهتيش ژنی کورد، تهنها لهخه می ئهوه دايه کهسهك هه بهت لهشهواندا گهرمى به جهستهى ببهخش. شاعيربه ردهوام ده به لهوشهوه ته وانينه به ژن و ئه مجاره يان ده نهت:

من باريبام.. ته کهملهگه بووی..

من کات بامه ته جهگه بووی..

من بهوارو ته بهگه بووی..

نیشاندنی ژن وهك کهملهگهيهك جگه لهوهى گوزارشته به عهقه نهكى فيودايى، هاوکات دهلالهتي خاوه نديارهتيش دهگهيه نهت. کهملهگه له ره ده مانبا تهوه سهرچه مکى خاوه نديارهتي. بهومانايه ئهم پارچه ئهرزه هى خه مهوچه نم بووه بهوشهويه دهيكه م. ئهمه لهلايهك لهلايهكى ترهوه کهملهگه هه مایه که به بهرهم هه نان و کشتوکا کردن و وه بهر هه نان. به مام چ کات کهملهگه ده توانه ئهو بهرهمانه به نهته بوون؟ به گومان کات باران ده بارهت. تاباران کهملهگه ته نهکات، سهوز نابته و هيج شتهك نا وهت. شاعيريش کات دهيه وهت پياو بهته باران وئافرهتيش کهملهگه، ئهوه ماناي وایه مندا دروست ده بهت و وهچه زرده بهت که به شهکه له بيرکردنهوهى مرقي نه رهه بهت و مرقي کوردیش. ئهمه ش جگه له سهيرکردنی ژن وهك ئام بهرکه هيج مانايهكى ترى نيه. شاعيره رسه شوناسى (جهگه نهگه کهملهگه) ى داوه ته پانه ژن، که ههر سهکيان دواچار وهك بووهك ده چنه خزمهت پياوه وه. ته نانهت شاعيرخه ى بهکات داناوه. بهومانايه ههرکات که مه بهستی بوو، ده توان به ئارهزووى خه بهجه ته سهر ئهوجهگهيه. ههروهك خه شى ده نهت که ئه واته ژن جهگهيه. به گومان ئهو و نهکردنهى شاعير ئه گهرته نها له چه ند شيعر که وه بوونی هه بووايه، ههنگه به لای خو نه ر ئاسايى بوایه. وه له ئه وهى جهگهى سه رنجه ئه وهيه، که ئه و ته وانينه وهك گوتار که شيعرى در نه به ته وه و له ز بهى شيعره کانى نهوک مه ه شيعرى پاييزه ياددا، بوونی ههيه. واته ههرته نها گوزارشته کردنه کى شيعر يانه

نییه. به ځوگوتار، تڼ وانیڼ، باوه ربوونه به وپرسه وهك ټهوهی شاعیر ده یه وټ. ټهم حقیقه ته شمان له ناوه ځو کی شاعره کان و په یامی شاعره کا نه وه، ب

ده رده که وټ. چونکه شاعیر زرتیر له ده ق ځو کی ټه و تڼ وانیڼه ی ځو دوو پاتکرد ټه وه که ټه ویش بینینی ژنه وهك ټام ځو له خزمهت ټه مه که کا نی پیاودا. بځو گومان مه رج نییه شاعیر به وش ټه یه بټ. وهل ټ کا ت ټ له ده ق ځو کدا زرتیر له جار ځو په یام ځو کی له وش ټه یه ده رده بټ، ټه واخو ټنهر مافی ځو یه تی گومان بکات.

له شاعر ځو کی دیکه یدا (سهر که وت ره سول) ده ټټ ت:

من مټووی ده به نگی پیاوم ب ځو گټ او ه..
ټه ویش ه ځو دی سینگ و بهر ځو کی وا ځو کرد..
باسی ههر ژن ځو کم ب ځو کرد چن بروسکه زهوقی ځو ی ب ځو پیاو ده نارد.
ټه و ټا ه ځو کی هه ځو ده ک ځو شا ټاو ټه به هه ناسه ی سارد.!!!

له په راو ټزی ټه و مټووهی شاعیر بټ ژنی گټ او ه ته وه، گهر چی ټا ما ژهی پ ټ نه کردووه، به ټام ز ټر به ټاسانی ده زانیڼ ټه و مټووه باسی چ ټووداو ځو ده کات. ټاخ مټووه ځو بټ ته ه ټی (وا ځو کردنی سینگ و بهر ځو) (هه ځو شانی ټاخ و ټف) (و) (ناردنی ب ټوسکه زهوق) ده ب ځو مټووه ځو بټ ت؟ له م په اگرافه شاعر یه دا، ده رب ټینه کان، و ټنه شاعر یه کان، له وه لاواز ترو ب ټ توانا ترن خو ټنهر درکیان پ ټ نه کات. ماسکی وشه کان به ټه ندازه یه ک که وتوون که هیچ شت ځو که مه کی شاعیر ناکات ب ټ شاردنه وه یان. ټهم ج ټره گوزار شت کردنه له ژن، پ ټ ویستی به هیچ شر ټه کردن ځو نییه. چونکه وشه کان ځو یان ده دو ټن و ته نها دیو ځو کی مانایان هه یه که شاعیر باسی کردوون. پرسیار ټه وه یه شاعیر ب ټ چی مټووی دا ه ټنانه کان، جوانییه کان، سته م و ب ټ دادی، چه وسانه وهی ه ځو زی و مر ټی، نه ته وه یی و ټینسانی، ب ټ ژن باس ناکات؟ ب ټ ته نها ټه و مټووهی ب ټ ده گټ ټه وه که ده بټ ته ه ټی والا کردن و ناردنی ب ټوسکه زهوق؟ ټاخ ژن خه می یه که م و سهره کی له ژیاندا ته نها ټاخ و ټف هه ځو شانه ب ټ س ځو کس؟ له لایه کی تره وه ده کر ټ پرسین مټووه ځو ته ژی بټ له ده به نگی، ده ب ټ بگ ټو در ټه وه، یان بچ ټه زب ټدانی مټووه ژن چ ټ ویستی به وه یه مټووه ځو کی ب ټ باس بکر ټت که ټو واده وکانی جگه له ناشرین و که م نیشاندنی ټه و چ ده لاله ت ځو کی تر ناگه یه نټ. شاعیر له ب ټی ټه وهی مټووی هه زاران دا ه ټنان و جوانییه کان ی ژیان ی ب ټ باس بکات، دټت به شانازییه وه باس له وه ده کات، که باسی ههر ژن ځو کی ب ټ ده کرد ټاخ ی هه ځو ده ک ځو شا ټه مه ش دیسانه وه گوزار شته له وهی که شاعیر پ ټش

ئەو چەندىن ژنى ترى ناسىۋە ۋەنگە ھەمان مەژۋوشى بىلەن ئەوانىش
 باسكردىلەت!.. لەردا قسە لەمەژۋو نىيە كەدە بىلەن باس بىكرەت و
 بىگەردەتەۋە، بەكە قسە لەناۋاخنى ئەومەژۋو ھە كەدەگەلەردەتەۋە.
 كاتەكەش سەرنجى ئەو كەلە شىعەرىيە دەدەين، ئىدى تەدەگەين
 ئەومەژۋو چە مەژۋو كە شاعىرگەلەۋە تىيەۋە. لەشىعەرەكى دىكەدا،
 شاعىردەنپاينى ئەۋەدەداتە خەشەۋىستەكەي كە بىگومان (ۋەگەزى مەيە!)
 كەتەنە ئەۋى خەشەۋەت. بىيە نىگەي ناكەۋەتە سەرهىچ كەسەكى تر.
 دىلە سەينەيدا زىندانى دەكەت، بىئەۋەي كەسى ترى
 خەشەۋەت. پەيمانى پەلە ئەدەت كەبەھىچ شەۋەيەك دىلە نەگەلە! ئەمادەيە
 لە پەناۋى ئەۋدا دەستبەردارى ھەموۋ جۈنەك بىلەت. بەدەلە و گەيەن ئەۋى
 خەشەۋەت. بىيە لەشىعەرەكى دىكەدا دەتەت: _

سى و پەنج سەل ھەناسەم زىندانى دەكەم.

تاتەكەلە ھەناسەي كەچى ترنەبە..

ھۆكەم بە سەردەم دەدەم نەگەلە..

دىارەھىچ كەسەك ھەندەي ژنان، گەلەبىستى ئەۋەقە بىرەقەدارانە لە
 زەربەي ھەزەلەرى پىۋەكەن نەبۈۋە. كاتەلە دەيانەۋەت نەپەشە
 خەشەۋىستىيەكى سەختەي بەناۋەلەۋە بىكەن. كاتەكەش بەيەك دەگەن، يەنە
 دەنە ھەۋسەر، يەنە ژنەكى دىكەي جۈنەلەۋەي خەيان دەبەين، ئىدى
 بىرەيان دەچەتەۋە چەيەن ۋەۋە ۋە پەشت دەكەنە بەنەكەنەيان.
 ئىنگىلىزەكەن دەتەن: _ (خەشەۋىستى ئەستەقەنە كەتەي نەپەت، ئەگەر
 كەتەي ھەت مەنەي ۋەيە ئەستەقەنە نەبۈۋە) ئەمەگەن نەپە چەنە
 يەكەكەمەن خەشەۋەت. ئەۋەگەنە تە چەندەتەۋەن بەردەۋام بىن
 لەۋخەشەۋىستىيە. كاتەلە بەنە بەخەشەۋىستەكەمەن دەدەين كەنەگەلەين،
 ئىدى دەلەلە خەۋەنى ئەۋە بەنەلەي خەمان بىن ۋە ئەۋەيەنە بىگەيەنە
 سەر. نەكەكەيەكەي دىكەي جۈنەلەمان دىت، خەشەۋىستەكەي تەمان
 بىرەچەتەۋە. نەكە بەئەسانى دەمان بىسپەرىن بەكەسەكى دىكە. ئەۋەكەت
 ئەۋە خەشەۋىستىيەمان جەگەلەنەپەشەك، جەگەلە دەمەكەك، ھىچ
 مەنەيەكى ترى نەبەت. لەۋكەلە شىعەرىيەدا شاعىر ۋەلەي ئەۋەي دەنپاينى
 دەدەتە خەشەۋىستەكەي كە ھەناسەي تەكەلە ھەناسەي ھىچ كەچى تر
 نەكەت، بەلەم ھەشتە چەۋى لە پەيۋەندىيە لەگەلە چەندەي تر. باسەرنج
 بەدەين كەتەلە شاعىر تەسەر دەتەۋەكە ھۆكەم لە سەردەي بەدەت كەنەگەلە؟
 ئەۋە دەلەي ۋەلە بار بۈۋە لە سەينەدا زىندانى بىكرەت، دۈۋەلە چە
 لەلەت؟ شاعىر دۈۋە ئەۋە بەنەلەي چەنە كەچەي تر دەبەينەت؟ ئەمە ھىچ
 گومانەكە دۈۋەت نەكەين تەنەبەشىعەرەكى دىكەي شاعىرەۋەلەمەي شاعىر
 دەدەينەۋە. ئەمەجەرەيان شاعىر دەتەت: _

هان ئه وه دهم بچی هه نجن به هه نجنه؟
ئاسه واری میکیازی چه ند کچ گهلکی پوه دیاره؟

یاخود له دهم کی تر دا ده ت:

ئه قهم نییه ب هه جوان کوده تای بهرپا ده کم..

ئه و شاعیره ی هه ناسه ی خه ی زیندانی ده کرد ب ئه وه ی ته که ی هه ناسه ی
کچی تر نه ب ت، ئه و شاعیره ی ب یاربوو سی و پهنج سا چاوه ت و
حوکم به سه ردی بدات، ئاماده یه ب هه جوان کوده تای بهرپا بکا!
واته هه موو شت و و رانده کات و له نه وده بات له پنا وچی؟ له پنا و
ژن. له ژنیشدا چی؟ جوانیه که ی. ده ی ئه و شاعیره ی که ب یاربوو حوکی
ئه وه ی به سه ردی بدرت که له ژر فشاری هیچ شت نه گه ت،
به پچه وانه وه هه جوان ب بینت ئاماده یه کوده تای بهرپا بکات.
من که ئه و ده شاعیره ی سه رکه وت ره سولم که وته بهرچاو، ده
شاعر کی (هه من موکریان) م هاته وه یاد که ده: (هه جوان که ده بینم
سار ژده ب برینم) سه رنج له هه ردوو و نه شاعیره که بده ن که جیا وازی
نه وانیان چه ندین سا ه. که چی شاعیره ی پاییزه یاد، ب جوانه کان کوده تا
بهرپاده کا. دیاره ئه مه له م وتاره ماندا، ته نها له سه رچه ند و نه یه کی
شاعیره ی هه وه سه مانه کردوو. به یه ئه گه ره به شه وه یه کی گشتی شاعیره کان
هه ب سه نگه نین، ئه و ه نگه و نه ی نه گه تیفی دیکه ش له سه ر ژن له و
شاعرانه بینین. نووسین به گشتی و شاعیره ی وه ژانر کی نووسین ده ب
هه گری په یام ب ت. شاعیره ی ب خه نه ران ده نووس ت نه ب خه ی.
به یه ده ب هه گری ئه و په یامه ش ب ت که له خزمه ت پرسه ئینسانیه کان
دا ب ت. چونکه هیچ سه رما یه یه که له ژیا ندا به ئه ده ب و شاعیره وه له مر ف
به به ها تر نین!!!

په را و نه / پاییزه یاد / که مه ه شاعر / نووسینی سه رکه وت ره سول / به شی
دووهم 2010....

* ئه م با به ته له ئه ده ب و هونه ری کوردستانی نو ژماره (1043) ی ئی
2018-6-21 ب و کرا وه ته وه...